

רשומות

הצעות חוק

14 בינואר 1985

1710

כ"א בטבת התשמ"ה

עמוד

80

הוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 18), התשמ"ה-1985

חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס' 18), התשמ"ה—1985

תיקון סעיף 1 1 בסעיף 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א—1961 (להלן — החוק העיקרי) —

(1) אחרי הגדרת "הפקודה" יבוא:

"הפרשי הצמדה וריבית" —

(1) כאשר התקופה העודפת מתבטאת במספר חיובי — הסכום של כל אלה:

(א) תוספת עליית המדד;

(ב) 4% לשנה מהסכום המתואם;

(ג) 0.5% מהסכום המתואם או שיעור אחר שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת — לכל יום שבתקופה העודפת;

(2) כאשר התקופה העודפת מתבטאת במספר שלילי — הסכום של שני

המרכיבים האמורים בפסקאות (1)(א) ו-(ב) פחות המרכיב האמור בפסקה

(1)(ג), ובלבד שלא יופחת סכום העולה על תוספת עליית המדד;

לענין זה —

"תוספת עליית המדד" — תוספת לסכום שמדובר בו, השווה לאותו סכום

כשהוא מוכפל בשיעור עליית המדד בתקופה הגדולה;

"סכום מתואם" — הסכום שמדובר בו בצירוף תוספת עליית המדד;

"מדד" — מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

דבריו הסבר

פרסום המדד האחרון שלפני תחילתה של תקופה פלוגית עד תחילתה, וזה שבין פרסום המדד שלפני סיומת של התקופה לבין סיומת קביעה זו נתוצה משום שמדד המחירים לצרכן מתפרסם אחת לחודש.

ב. הגדרת "קרקע חקלאית"

לסיווגה של קרקע כ"קרקע חקלאית" חשיבות רבה מכיוון שקרקע חקלאית פטורה ממס.

קרקע חקלאית מוגדרת כיום כך:

"(1) קרקע שיועדה לחקלאות בתכנית על פי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה—1965, או שהוכרזה כקרקע חקלאית לפי סעיף 5 לתוספת הראשונה לחוק האמור, והכל אם בשנת המס היא משמשה בחקלאות או שהיא שימשה בחקלאות בשנה שקדמה לשנת המס או שאיננה ראויה לשמש בחקלאות;

(2) קרקע המשמשת לעסק במשקו החקלאי שבעליה שהוא חקלאי."

סעיף 1

א. הגדרת "הפרשי הצמדה וריבית" וההגדרות הנלוות בניגוד לחוקי מס אחרים, בחוק מס רכוש טרם הונהגה שיטה של הצמדה לצורך שמירה על ערכם הריאלי של חובות מס או החזר מס. סכומי מס שמשלם החייב במס לאחר המועד שנקבע בחוק לתשלומם, משולמים בערכם הנומינלי בתוספת ריבית בשיעור המשתנה מעת לעת. הוא הדין לגבי החזר מס ששולם ביתר הריבית המוטלת אינה מחושבת בשיטת ריבית דריבית, וכתוצאה מכך אין התוספת מדביקה את קצב האינפלציה. בגוסף על כך, הצורך בעדכון שיעור הריבית גורם לכך ששיעור הריבית מפגר בדרך כלל אחרי השינויים בשיעור האינפלציה.

לפי התיקון המוצע, יוצמד סכום מס שלא שולם במועד למדד המחירים לצרכן בתוספת ריבית שנתית בשיעור 4%, ובגוסף לכך תיעשה התאמה שנועדה לתת ביטוי לשיעור ירידת ערך הכסף בתקופה שהלפה מאז

1 ס"ח התשכ"א, עמ' 100.

"שיעור עליית המדד", בתקופה פלונית — בהפרש בין המדד שהתפרסם לאחרונה לפני סוף התקופה (להלן — המדד החדש) לבין המדד שהתפרסם לאחרונה לפני תחילת התקופה (להלן — המדד היסודי), מחולק במדד היסודי; "תקופה עודפת", לגבי תקופה פלונית — מספר הימים שממוצע פרסום המדד החדש עד סוף התקופה, פחות מספר הימים שממוצע פרסום המדד היסודי עד תחילת התקופה;".

(2) בהגדרת "קרקע חקלאית" —

(א) הסימון "1" (1) ופסקת (2) — יימחקו;

(ב) במקום "בחקלאות או שהיא שימשה בחקלאות" יבוא "לעסק במשק החקלאי של בעליה, או שימשה לעסק שהוא חקלאות לאגודה שיתופית חקלאית או לאדם אחר שהוא חקלאי".

תיקון סעיף 2

2. בסעיף 2 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) מי שהיה בעל קרקע בחלק משנת מס כתוצאה מנסיבות כמפורט להלן, ישלם חלק יחסי ממס הרכוש, כיחס מספר הימים שהיה בעל הקרקע בתוך שנת המס ל-360:

(1) קרקע שבבעלותו חדלה בתוך שנת המס מלהיות קרקע לענין חוק זה עקב שינוי הגדרה;

(2) מקרקעין שבבעלותו, שאינם קרקע, הפכו בתוך שנת המס להיות קרקע לענין חוק זה עקב שינוי הגדרה;

(3) בתוך שנת המס רכש קרקע ממי שהיה פטור ממס."

תיקון סעיף 11

3. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "באוקטובר" יבוא "במרס".

דברי הסבר

מוצע לקבוע כי בכל המקרים הנזכרים יחולק החלק יחסי מהמס.

סעיף 3 לחוק העיקרי קובע כי שווה של קרקע שעליה כנין הוא שווי השוק שלה באחד באוקטובר שקדם לשנת המס שבה נסדח הכנין.

קביעת תאריך האחד באוקטובר כנוצד הלפיו יוערך שווי המקרקעין, נועדה לתת לשמאי אגף מס רכוש ארכה מספקת לצורך הערכת המקרקעין לשנת המס הבאה; אולם, בשיעור האינפלציה של היום קביעת השווי על פי תאריך הקודם בחצי שנה לתחילת שנת המס גורמת לשחיקה ניכרת בבסיס המס. כיום כך מוצע להגדיר את המונח "שווי שוק" כשווי הקרקע באחד במרס שלפני שנת המס ובכך לקרב ככל האפשר את מועד קביעת ערכה של קרקע, למועד תשלום המס. הוראה זו תחול גם לגבי קרקע פנייה וגם לגבי מטעים, שכן סעיפים 12 ו-13 לחוק הדגים בנוסחים אלה נוקטים להגדרת שווי השוק שבסעיף 11.

קיומה של התקופה הראשונה להגדרת "קרקע חקלאית", פוטר מחובת תשלום המס גם בשל קרקעות שיועדו לחקלאות או שהוכרו כקרקע חקלאית, כשבעלם החכיר אותם לאדם אחר שאיננו חקלאי. מוצע לקבוע שהפטור לבעל הקרקע יהיה מותנה בכך שהוא מסר את הקרקע לאדם שהוא חקלאי.

סעיף 2 בנוסחו היום קובע כי "מס רכוש ישולם על ידי בעלי קרקע, לכל שנת מס על קרקע שהיתה להם באותה שנה". אין בסעיף התייחסות למקרים בהם אדם הוא בעלים של קרקע שמטל עליה מס בחלק מהשנה בלבד; כתוצאה מכך נתון כיום הדבר להתחשבות בין המוכר והקונה; מצב זה איננו רצוי ואינו נותן מענה למקרים שבהם בחלק מהשנה אין חבות במס לגבי הקרקע, בין משום שבאותו זמן היא היתה בגדר מקרקעין שאינם קרקע כהגדרתה בחוק זה, או שהיתה קרקע כאמור והפכה במהלך השנה למקרקעין שאינם חייבים במס, ובין משום שהיתה בבעלות אדם הפטור ממס.

תיקון סעיף 12 4. בסעיף 12 לחוק העיקרי, במקום "לאחר האחד באוקטובר כאמור" יבוא "או נרכשה ממי שהיה פטור ממס, לאחר האחד במרס".

תיקון סעיף 13 5. בסעיף 13(ב) לחוק העיקרי, במקום "ב־15 בספטמבר" יבוא "בפברואר".

תיקון סעיף 17 6. בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום "45" יבוא "30" ובמקום "60" יבוא "30".

7. במקום סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:

"מועד תשלום המס על קרקע (א) החייב במס על קרקע רשאי לשלם את המס באחת משתי דרכים אלה:

(1) תשלום המס כולו עד 30 באפריל של שנת המס, ללא הפרשי הצמדה וריבית;

(2) תשלום המס בשלושה שיעורים שווים שמועדיהם 10 ביולי, 10 באוקטובר ו־10 בינואר של שנת המס, כאשר כל שיעור נושא הפרשי הצמדה וריבית החל מתחילת שנת המס.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מי שחל לגביו האמור בסעיף 2(1א)2 או 2(1א)3, או שתוקנה יומתו כאמור בסעיף 19(ג)3.

דברי הסברה

סעיף 6 סעיף 17 לחוק העיקרי קובע שאדם שנעשה בשנת המס בעל קרקע, או הדל להיות בעל קרקע והדבר לא נרשם בפנקסי המקרקעין, חייב להצהיר על כך למנהל תוך 45 ימים מיום השינוי. כן קובע הסעיף חובת הצהרה כאמור, בתוך 60 ימים, בכל מקרה שבו קרקע של אדם נשתנתה בתוך שנת המס שינוי מהותי על ידי הוספת עליה או שנשתנה השימוש בה באופן המשנה את הגדרה.

מוצע לקבוע כי בכל המקרים האמורים תהא חובת הצהרה בתוך 30 ימים מיום השינוי. תיות המס המוטל על קרקע הוא בשיעור משווה, והשווי בחלק מהמקרים האמורים נקבע לפי שווי הקרקע ביום השינוי, יביא התיקון המוצע לקיצור משך הזמן העובר בין מועד השינוי לבין מועד תשלום המס, ובכך יקטין את שחיקת ערכו של המס.

סעיף 7 סעיף 20 לחוק העיקרי קובע שהמס לכל שנת מס ישולם בשלושה תשלומים שווים ובלתי צמודים, שמועדיהם 10 ביולי, 10 באוקטובר ו־10 בינואר של שנת המס. כמו כן מעניק הסעיף הנחה של 20% למי שמשלם את המס בתשלום אחד עד 30 ביוני, והנחה של 10% לבעל קרקע הכלול בהסדר כללי לתשלום מס בגביה מרוכזת, והמשלם את המס בתשעה תשלומים שווים ובלתי צמודים.

בשיעורי האינפלציה הנוכחיים, גורמים והסדרים האמורים לשחיקה גדולה של סכומי המס. משום כך

סעיף 4 סעיף 12 לחוק העיקרי קובע ששווים של מקרקעין שהפכו לקרקע כהגדרתה בחוק העיקרי, לאחר האחד באוקטובר ולפני תום שנת המס שלגביה נשמו, ייקבע לפי שווים ביום שבו הפכו לקרקע. מוצע לקבוע כי ההוראה האמורה תחול לגבי מקרקעין שהפכו לקרקע לאחר האחד במרס במקום לאחר האחד באוקטובר. כמו כן מוצע לקבוע ששוויה של קרקע שנרכשה ממי שלא היה חייב במס רכוש עליה, ייקבע לפי שוויה ביום שבו נרכשה. התיקון המוצע מתחייב מועד קביעת שווי השוק של קרקע מאחד באוקטובר לאחד במרס (סעיף 3 המוצע) ומקביעת חובת תשלום של חלק יחסי מהמס במקרה של רכישת קרקע מאדם הפטור ממס (סעיף 2 המוצע).

סעיף 5 סעיף 13 לחוק העיקרי קובע כי לצורך קביעת שוויה של קרקע, ינוכה משווי השוק שלה סכום קבוע בשקלים לכל דונם וחלק יחסי מסכום זה לכל חלק של דונם. כמו כן קובע הסעיף כי הסכום האמור יותאם בכל שנת מס לפי שיעור עליית המדד שנתפרסם בספטמבר שלפני שנת המס, ביחס למדד שנתפרסם במועד כאמור בשנה שקדמה לאותה שנה. מוצע לקבוע שהעדכון ייעשה לפי שיעור עליית המדד שנתפרסם בפברואר לעומת המדד שנתפרסם באותו מועד בשנה שקדמה לאותה שנה. תיקון זה מתחייב משינוי מועד קביעת שווי השוק של קרקע מאחד באוקטובר לאחד במרס (סעיף 3 המוצע).

או שנשום לפי סעיף 22, ישלם את המס שהוא חייב בו תוך 45 ימים מיום משלוח הודעת התשלום.

(ג) השיג אדם על השומה, ישלם את המס שאיגו שגוי במחלוקת במועד האמור בסעיף קטן (א) או (ב), לפי הענין.

8. סעיף 25 לחוק העיקרי – בטל. ביטול סעיף 25

9. בסעיף 26 לחוק העיקרי, סעיפים קטנים (ה) ו-(ו) – בטלים. תיקון סעיף 26

10. במקום סעיף 33 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 33

33. (א) על סכומי מס לשנת מס פלוגית שלא שולמו עד 30 באפריל של אותה שנת מס, לרבות הפרשי מס הנובעים מתיקון שומה, או מהחלטה בהשגה, בערר או בערעור, אך למעט סכומים כאמור בסעיף קטן (ב), ייוספו הפרשי הצמדה וריבית בעד התקופה שמתחילת שנת המס ועד יום התשלום.

"הפרשי הצמדה וריבית על אי תשלום במועד

(ב) על סכומי מס לשנת מס פלוגית, שחייב מי סעיפים 2(1א) ו-2(2) או 2(1א) ו-3(3) חלים עליו, שלא שולמו תוך 30 ימים מיום היותו לבעל הקרקע או מיום שהמקרקעין הפכו לקרקע, לרבות הפרשי מס הנובעים מהחלטה בהשגה, בערר או בערעור, ייוספו הפרשי הצמדה וריבית בעד התקופה מהיום שהמקרקעין הפכו לקרקע או מיום שרכש את הקרקע, לפי הענין, ועד יום התשלום.

דברי הסבר

סעיף 9 סעיף 26(ה) ו-(ו) לחוק העיקרי דן באמצע עים שניתן לנקוט בהם כדי לגבות את המס כאשר החייב לא הגיש הצהרה שהיה חייב להגיש או לא שילם את המס שאיגו שגוי במחלוקת. בין האמצעים גם קנס של 10% על הסכום שהתברר כקבועה סופית ישהאדם חייב בו.

הוראה זו הפכה למיותרת לנוכח הצמדת החובות כמוצע בסעיף 10 להלן.

סעיף 10 סעיף 33 לחוק העיקרי קובע שעל מס שלא שולם במועד, וכן על מס המגיע על פי החלטה בהשגה או בערר, תיוספו ריבית בשיעור של 6.5% לכל חמישה עשר ימים, החל מהמועד הקבוע בחוק לתשלום ועד המועד בו שולם הסכום; ואולם אם נקבע שמגיע פחות ממצחצית הסכום השגוי במחלוקת לא תעלה הריבית על 350%.

מוצע לקבוע כי על מס שלא שולם עד 30 באפריל, לרבות הפרשי מס שאדם חייב בהם כתוצאה מתיקון שומה או החלטה בהשגה, ערר או ערעור, ואשר לא שולם עד המועד האמור, ייוספו הפרשי הצמדה וריבית מתחילת שנת המס ועד מועד התשלום.

מוצע שהמס ישולם באחת משתי הדרכים הבאות: בתשר לוח אחד שישולם עד 30 באפריל ללא הפרשי הצמדה וריבית או בשלושה תשלומים שווים כשכל שיעור גושא הפרשי הצמדה וריבית מתחילת שנת המס; הווה אומר שגם לפי התיקון המוצע תינתן הטבה לאדם שישלם את המס עד ה-30 באפריל; ההטבה היא בפטור מתשלום הפרשי הצמדה וריבית בשל החדש אפריל. הברירה האמורה איננה קיימת לגבי מקרים שהקרקע הופכת לחבת מס במהלך השנה, או חדלה להיות חבת מס במהלך השנה, או שחייבים בשלה סכומים נוספים, בעקבות שומה. בכל המקרים האמורים ישולם המס בתוך 45 ימים מיום משלוח הודעת התשלום (על פי סעיף 9 המוצע).

סעיף 8 סעיף 25 לחוק העיקרי קובע שאדם שנמסרה לו הודעת שומה לאחר שחלף מועד המועדי התשלום הקבועים בחוק (למשל בעקבות תיקון שומה), ישלם במועדים שנותרו את הפרשי בין מה שהיה עליו לשלם לשנת המס אלולא קיבל את הודעת השומה, לבין מה שעליו לשלם לפיה. לאור החלפת סעיף 20 אין מקום להוראה האמורה, ומוצע לבטלה.

(ג) לענין גביה, דין הפרשי הצמדה וריבית וכן קנס בשל פיגור בתשלום — כדין המס.

(ד) המועד לתשלום הפרשי הצמדה וריבית לענין חוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א—1980², הוא בתום ארבעה עשר ימים מהיום האחרון של כל תקופת פיגור של ארבעה עשר ימים.

11. בסעיף 33א(ב)(3) לחוק העיקרי, במקום "ריבית" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית". תיקון סעיף 33א
12. בסעיף 51 לחוק העיקרי — תיקון סעיף 51
- (1) בסעיף קטן (ד), במקום "ריבית של 156% לשנה" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית";
- (2) בסעיף קטן (ה), במקום "הריבית" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית".
13. בסעיף 56 לחוק העיקרי, במקום הסיפה המתחילה במלים "ריבית בשיעור 6.5%" יבוא "הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום המס עד יום ההחזר". תיקון סעיף 56
14. בסעיף 18 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 59), התשמ"ד—1984³ — תיקון סעיף 18 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 59)
- (א) בפסקה (1), המלה "ו" — תימחק;
- (ב) בפסקה (2), במקום "13 ו"14" יבוא "ו"13";

דברי הסבר

החייב במס הפרשי הצמדה וריבית וכי דין הפרשי הצמדה וריבית כדין המס. גם תיקון זה מתחייב מהמעבר לשיטה של הצמדה למדד המחירים לצרכן.

סעיף 13 56 קובע שסכום כסף ששולם כמס בלא שהיתה חובה לשלמו, יוחזר, במקרים המפורטים בסעיף, בתוספת ריבית בשיעור 6.5% לכל חמישה עשר ימים מיום ששולם עד יום ההחזר. מוצע לקבוע שסכום כאמור יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום המס עד יום ההחזר, כמתחייב מהנהגת השיטה של הצמדה למדד המחירים לצרכן.

סעיף 14 מוצע לתקן את סעיף 18(ט) לחוק לתיקון ו"15 פקודת מס הכנסה (מס' 59), התשמ"ד—1984 (להלן — תיקון 59) כדלקמן:

א. סעיף 14 לתיקון 59 (שלפיו הוסף לחוק העיקרי קרי סעיף 33א הדין בזקופת תשלומים), ייכנס לתקפו ב"ו באפריל 1985 ולא ב"ו באפריל 1984.

ב. בפסקה (2) המורה שסכומי ריבית שלא שולמו עד 31 במרס 1984 ייראו כמס שמועד תשלומם הוא

על סכום מס שחייב מי שמקרקעין שבבעלותו הפכו בתוך שנת המס לקרקע או מי שבתוך שנת המס רכש קרקע ממנו שאינו חייב במס, ייוספו הפרשי הצמדה וריבית מיום שנעשה לבעל הקרקע עד יום התשלום; הנראה זו לא תחול לגבי מי ששילם את המס תוך 30 ימים מיום היותו לבעל הקרקע, או מיום שהמקרקעין שהיו בבעלותו הפכו לקרקע.

סעיף 11 סעיף 33א לחוק העיקרי קובע שכל סכום שמשלם אדם על חשבון חוב מס, ייוקף באופן יחסי כנגד כל סוגי החיוב שבאותו חוב מס. הגדרת "סוג חיוב" כוללת מס או ריבית. מוצע להחליף את הביטוי "ריבית" ב"הפרשי הצמדה וריבית", ואת בשל הנהגת הצמדה למדד המחירים לצרכן.

סעיף 12 סעיף 51 לחוק העיקרי קובע שהמנהל רשאי להאריך מעדים שנקבעו בחוק העיקרי קרי לעשיית דבר, וכי במקרה של הארכת המועד לתשלום מס ישלם החייב במס בעד תקופת תדחית ריבית של 156% לשנה. כן קובע הסעיף שלענין גביה, דין הריבית כדין המס. מוצע לקבוע כי במקרה כזה ישלם

2 ס"ח התשמ"א, עמ' 38.
3 ס"ח התשמ"ד, עמ' 56.

(2) אחרי סעיף קטן (ט) יבוא:

"(ט) סעיף 14 יחול לגבי סכומים שישולמו על חשבון חוב מס החל ביום " בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985) ואילך."

תחילה
והוראות בעבר

15. (א) תחולתם של כעיפים 1 עד 5 ושל סעיף 7 לענין סעיף 20(א) לחוק העיקרי, מתחילת שנת המס 1985, ובלבד שהתיאום הראשון של שווים של מטעים על פי סעיף 13(ב) לחוק העיקרי יתייחס לתקופה המתחילה ב-15 בספטמבר 1983 ומסתיימת ב-15 בפברואר 1985;

(ב) תחולתו של סעיף 7 לענין סעיף 20(ב) ו-13(ג) לחוק העיקרי, לגבי מי שנהיה בעל קרקע או מי שתוקנה שומתו או מי שנשלחה לו הודעת שומה ביום " בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985), או לאחריו.

(ג) תחולתו של סעיף 8 לגבי הודעת שומה שנשלחה החל ביום " בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985).

(ד) תחילתם של כעיפים 9, 10, 11 ו-12(1) ביום " בניסן התשמ"ה (1 באפריל 1985), ובלבד שבתקופה שמיום 1 באפריל 1985 עד יום 30 בספטמבר 1985 ייקראו כעיפים 33(א) ו-13(ב) לחוק העיקרי, כאילו במקום הסיפה המתחילה במלים "ייוספו הפרשי הצמדה וריבית" נאמר —

(1) בסעיף 33(א) — "תיווסף ריבית בשיעור של 0.5% לכל יום בתקופה שמתחילת שנת המס עד יום התשלום, ויראו ריבית שנצברה בכל תקופה של 90 ימים חוב מס שמועד תשלומו ביום האחרון של 90 הימים";

(2) בסעיף 33(ב) — "תיווסף ריבית בשיעור של 0.5% לכל יום בתקופה שמהיום שהמקרקעין הפכו לקרקע או מיום שרכש את הקרקע, לפי הענין, עד יום התשלום, ויראו ריבית שנצברה בכל תקופה של 90 ימים חוב מס שמועד תשלומו ביום האחרון של 90 הימים."

דברי הסבר

ולא שולמו ייראו כחוב מס החל בתאריך האמור. בשיטת סכומים טכניות לא ניתן היה להפעיל את שיטת זקיפו התשלומים בחוק מס רכוש. משום כך מוצע לקבוע בסעיף 33 ייכנס לתקפו ב-1 באפריל 1985. במקביל מוצע לבטל את ההוראה שלפיה רואים את הריבית כחוב מס בחוק מס רכוש, ואף זאת למפרע מ-1 באפריל 1984. ההוראה שנגמחה תחוקק מחדש בהצעת התני הגוכחית, אלא שהמועד שממנו יראו את סכומי הריבית כחוב מס יהיה 1 באפריל 1985.

היות ולשם ביצוע ההוראה המוצעת דרושה העריכות במחשב, דרושה הוראת מעבר לתקופה של חצי שנה.

מוצע שבתקופה האמורה תמשיך לחול ההוראה שהייתה בתוקף לפני תיקון 59, כלומר, תשלום ריבית בשיעור של 0.5% לכל יום של פיגור; וכן ייקבע שבתום כל שלושה חדשים של פיגור יראו את הריבית שנצברה בהם כחוב מס.

1 באפריל 1984, המלה "ו-14" — תימחק, ובכך יוצאו מגדר ההוראה סכומי ריבית לפי חוק מס רכוש. בסעיף 15(1) מוצע לתת לשני התיקונים האמורים תוקף בתחולה למפרע ממועד כניסת הסעיף לתקפו, היינו מ-1 באפריל 1984.

סעיף 33 לחוק מס רכוש, שחוקק בתיקון 59, קובע ש"אדם ששילם סכום כלשהו על חשבון חוב מס, ייזקק כנגד כל סוג חיוב שבאותו חוב מס, חלק יחסי מהסכום ששילם כחס חלקו של הסכום שבאותו סוג לסך כל חוב המס".

מטרת הסעיף למנוע מצב שבו אדם החייב ריבית בשל חוב מס ישלם את סכום הקרן בלבד ובכך יקפיד את חוב הריבית בערכו הנומינלי.

סעיף 18(1)(ט) לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 59), התשמ"ד-1984, קבע שסעיף 33 האמור ייכנס לתקפו ב-1 באפריל 1984. סעיף 18(2)(ט) לתיקון 59 קבע שסכומי ריבית שהצטברו עד המועד האמור

(ה) תחילתו של סעיף 13 לגבי סכומי מס שיוחזרו כאמור בסעיף 56 לחוק העיקרי, החל ביום ט"ז בתשרי התשמ"ו (1 באוקטובר 1985), ובלבד שסכומים שיש להחזירם כאמור בשל סכום שישולם לפני המועד האמור והם מוחזרים לאחר המועד האמור, יוחזרו בתוספת ריבית מיום תשלום סכום היתר עד המועד האמור, בשיעורים שחלו בתקופה האמורה מכוח סעיף 56 לחוק העיקרי לפני תיקונו בחוק זה, ובתוספת הפרשי הצמדה וריבית בעד התקופה שלאחר היום האמור.

(ו) תחילתו של סעיף 14 ביום כ"ח באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984).